

Brief voor opa

Lieve Opa, je bent al zo lang weg
Naar een and're ongrijpbare wereld
Begrijp je nu werkelijk alles, zeg,
Zijn je wensen echt allemaal vervuld?
Ik zou zo graag eens met je praten
Over alles wat ik nu tegenkom,
Zowat niemand wordt met rust gelaten
Macht en poen, er is geweld alom.

Nog op aarde, je zou me niet begrijpen,
M'n gedachten zijn niet meer van jouw tijd
Maar nu kun je alles laten rijpen
Want waar je bent, is daar nog angst of spijt?
De wetenschap is nu totaal ontspoord,
En houdt de wereld in haar greep
Elk denkt, de arts, die weet wel hoe het hoort,
En niemand herkent het knallen van de zweep.

Ik denk zo vaak en het overrompelt echt
Al heb je het maar één keer goed voor ogen:
T'is allemaal bakerpraat, van Sint en knecht,
Tot kunstmanen en oorlogen gelogen.
Want Opa, de schatkist schrijft de wet,
Dat zul je nu ook wel heel goed weten
En dikteert, die vijand moet geplet
En daarvan is dan het hele volk bezeten

Een enk'ling ziet het misschien nog wel scherp
Maar dat kan hij maar beter voor zich houden
Niemand wil een ziener op de terp
Verleden tijd, dat wij een kerk vertrouwden
Men luistert en kijkt naar het journaal
De massa is zo gemakkelijk te bekeren
Een duist're kliek verzint het sprookverhaal
De verslaafde kijker zal het slapend leren

Lieve Opa, je zegt zo weinig terug
Je was vaak stil, niet echt een filosoof
Je nam de tegenslagen op je rug
Geholpen door je christelijk geloof
Soms gaf ik goud voor jouw zekerheden
M'n eenzaamheid voor wat kerkgezing
Kijk jij soms ook terug naar het verleden
Toen we samen nog doolden, levenslang?